

■ у фокусі

Характер переможців

Наш кореспондент взяв участь у польовому вишколі мобільних підрозділів за системою Прикордонного патруля США БОРТАК. У програмі заняття – вогнева підготовка, спеціальна тактика і ще багато цікавого. Найбільш напружена частина вишколу – п'ятиденний курс виживання.

4-5
стор.

■ до Дня медичного працівника

Врятувати життя та повернути здоров'я

Напередодні Дня медичного працівника ми зустрілися із заступником директора Департаменту – начальником управління охорони здоров'я Департаменту персоналу Адміністрації ДПСУ генерал-майором медичної служби Валентином Волохою.

6-7
стор.

Прикордонник України

№ 22 (5564)
16 червня 2017 року

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

2
стор.

Європа відчинила двері

■ кордон за тиждень

Встановленим порядком оформлено **1,819** млн осіб та **390** тис. транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону **538** осіб, зокрема, **28** незаконних мігрантів

Вилучено **13** одиниць зброї, **141** боєприпас, **1,071** кг вибухівки та **4,036** кг наркотичних засобів

Затримано товарів і вантажів, що незаконно переміщувалися через державний кордон, на **2,484** млн гривень

■ коротко про головне

Литва продовжить лікувати наших бійців

Під час робочої зустрічі у Харкові Президент України Петро Порошенко з Президентом Литовської Республіки Далею Грібаускайте обговорили низку питань, у тому числі й можливість подальшого лікування та реабілітації у Литві українських військовослужбовців – учасників АТО. Петро Порошенко повідомив, що досягнуто домовленості щодо проходження лікування у цій балтійській країні додаткової кількості військовослужбовців. «Додатково 50 українських воїнів пані Президентом запрошено до Литви, де вони отримають якісну і сучасну допомогу», – зазначив Глава Держави. За словами Петра Порошенка, Даля Грібаускайте була першою, хто зателефонував і запропонував допомогу у лікуванні та реабілітації українських воїнів. «Ми це дуже цінуємо», – підкреслив він.

Світлана ДЕЙЧУК

Українській паспорт зріс у привабливості

З 11 червня, після введення безвізового режиму, привабливість українського паспорта значно зросла. Про це свідчить рейтинг впливовості національних документів, який складає Global Passport Power Rank 2017. У цьому списку Україна як держава зайняла 30 місце. З вітчизняним закордонним паспортом відтепер можна їздити без віз у 119 країн світу. На першому місці опинилися паспорти Німеччини та Сінгапуру, які дають безвізовий в'їзд у 159 країн. На третій позиції розташувалися дев'ять держав: Данія, Фінляндія, Італія, Франція, Іспанія, Норвегія, Великобританія, Японія і США. Громадяни цих країн мандруватимуть у спрощеному режимі у 157 країн світу. Таким чином, Україна стала третьою країною пострадянського простору (за виключенням країн Балтії), громадяни якої відтепер можуть вільно пересуватися Європою. Нагадаємо, що в січні 2017 року паспорт України посідав 46 місце і давав можливість відвідати без віз 87 країн світу.

Олександр ТИХОНОВ

Укрзалізниця вводить нові маршрути

Укрзалізниця поєднує сьогодні Київ з п'ятьма столицями наших західних сусідів: Прагою, Братиславою, Будапештом, Варшавою та Бухарестом. Уже стартував потяг Ковель – Холм, а з 15 червня – сполученням Львів – Варна, який проходить також через Івано-Франківськ та Чернівці. Зовсім скоро повинна почати курсувати друга пара поїздів Hyundai Rotem у сполученні Київ–Перемішль, чий маршрут пройде через Вінницю, Хмельницький та Тернопіль. А вже з грудня цього року запрацює безпечесадкове сполучення Київ–Відень.

Необхідно додати, що за 4 місяці 2017 року Укрзалізниця перевезла 48,4 тисячі пасажирів у сполученні з країнами Євросоюзу. Це удвічі більше, ніж за весь 2015 рік (23,8 тисячі) та в шість разів більше, ніж за аналогічний період минулого року (4 місяці 2016-го – 8,6 тисячі).

Олена ТАЩИЛІНА

■ безвіз

Європа відчинила двері

Нині до кордону прикута безпрецедентна увага наших співвітчизників. Українці, які мають біометричний паспорт, нарешті отримали змогу відвідувати без оформлення візи аж 119 країн світу. Усе це наклало знаковий відбиток і на діяльність персоналу Держприкордонслужби, що завчасно готувалася до дня початку візової лібералізації на кордонах з Євросоюзом.

Василь КЛИМЕНКО

Основні урочистості, пов'язані з початком нової епохи у стосунках нашої країни із демократичним світом, відбувалися в аеропортах, які мають сполучення з ЄС, та пунктах пропуску на кордонах з ним.

Так, у пункті пропуску «Ужгород» з цієї нагоди зустрілися Президенти України Петро Порошенко та Словацької Республіки Андрей Кіска. Українська делегація на чолі з віце-прем'єром Іванною Клімпуш-Цинцадзе перетнула кордон на потязі «Київ–Львів–Перемішль» і на польській стороні провела акцію, присвячену початку безвізу. Участь у флешмобах разом із прикордонниками взяли керівники обласних і районних адміністрацій, представники МЗС та закордонних дипломатичних установ. У рамках спільної операції в одинадцяти українських пунктах пропуску розпочали роботу 19 експертів FRONTEX.

Необхідно зазначити, що Державна прикордонна служба завчасно готувалася до дій в умовах безвізу з ЄС. В межах компетенції відомство виконало всі визначені завдання, передбачені Планом лібералізації безвізового режиму.

Підготовча робота здійснювалася за трьома основними напрямками: це підвищення рівня безпеки та якості прикордон-

ного контролю в пунктах пропуску, подальша інтеграція в єдиний безпековий європейський простір та підготовка персоналу. Пріоритетним завданням було обладнання засобами біометричного контролю 157 пунктів пропуску, з яких 32 – на кордоні з ЄС. Всі завдання були виконані і сьогодні ця система функціонує безперервно, даючи змогу автоматично перевіряти всі типи біометричних документів.

Так, лише за шість годин дії нового порядку перетину ним скористалося майже дві тисячі українців. 78 відсотків з них прямувало через автомобільні пункти пропуску. 22 відсотки – через авіаційні. Найбільш популярним напрямком стала Польща. 63 відсотки подорожуючих вирушило саме сюди.

Взагалі ж українці отримали право їздити без віз до всіх держав Євросоюзу, крім Великої Британії та Ірландії, які мають особливі умови в Шенгенській угоді. Водночас можна спрощено відвідувати чотири країни, які не

належать до ЄС, але входять до Шенгенської зони, – Ісландію, Ліхтенштейн, Норвегію та Швейцарію.

Звичайно, переваги відкриваються виключно для власників біометричних паспортів. Нині їх уже отримали майже чотири мільйони українців. Щодо старих (не біометричних) закордонних паспортів з чинними шенгенськими візами, то вони діятимуть і надалі.

Їздити можна буде на 90 днів протягом кожного півроку – у бізнесових, туристичних, сімейних та навчальних цілях, а також для участі у виставках і конференціях. Для тривалого навчання у країнах ЄС треба буде отримувати довгострокову візу. Новий порядок не надаватиме українцям права працювати в ЄС. Для працевлаштування необхідно буде їхати з робочою візою.

Що треба мати з собою, аби при спілкуванні з прикордонниками уникнути будь-яких проблем? – таке запитання, як ніколи, зараз на часі для наших співвітчизників.

На в'їзді до Шенгенської зони у власника біометричного паспорта можуть поцікавитися метою поїздки й місцем проживання. Для цього проситимуть показати відповідні документи: запрошення від родичів, знайомих або на конференцію, квитки на події чи бронювання готелю. Також можуть попросити надати підтвердження наявності коштів. Зазвичай це доводять пред'явленням готівки з приблизним розрахунком 50 євро на добу в країні перебування. Хоча скільки насправді у вас грошей прикордонники перевіряють досить рідко. А наявність платіжної картки часто відразу знімає багато питань. Із собою потрібно мати страховий поліс і бути у змозі спокійно та упевнено підтвердити свої плани повернутися в Україну. Вагоме свідчення цього – наявність зворотнього квитка.

І останнє, перебуваючи в країнах Єврозони, необхідно пам'ятати, що дотримання їхніх законів і правил поведінки буде надійною гарантією ваших майбутніх поїздок. Лише за такої умови омріяні двері Шенгену будуть завжди відчиненими для нас, українців. Тож щасливої дороги, співвітчизники!

■ соцзахист

Ізмаїл поповнився новоселами

У рамках робочого візиту на Одещину міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков побував у Ізмаїльському прикордонному загоні та Ізмаїльському навчально-тренувальному загоні Морської охорони Південного регіонального управління.

Ігор ПЕРЕГНЯК

Спільно з начальником Південного регіонального управління генерал-лейтенантом Сергієм Косіком та начальником Ізмаїльського прикордонного загону полковником Володимиром Зубом Арсен Аваков передусім завітав до відділу прикордонної служби «Болград». Тут охоронці кордону презентували сучасні зразки озброєння і техніки, інформаційно-комунікаційний комплекс та інтегровану систему охорони державного рубежу.

Згодом в Ізмаїлі міністр внутрішніх справ у урочистій обстановці вручив прикордонникам ключі від дев'яти службових квартир у новому будинку, переобладнаному з колишнього казарменого приміщення. А наймолодші новосели – діти отримали ще й подарунки.

Арсен Аваков підкреслив, що належне забезпечення прикордонників, зокрема й житлом, є вкладом у надійність охорони кордону й безпеку в державі.

– Ми сьогодні додаємо цьому місту та району безпеки. Тому що вона не буває надлишковою. Безпека дає ріст економіки, ріст якості життя. А тим офіцерам, які забезпечують якість життя, держава приділяє особливу увагу, – сказав міністр.

– Отримання квартири заслужене свято для родин військовослужбовців, які з честю виконували свій обов'язок, – зазначив начальник Південного регіонального управління Сергій Косік. Він висловив вдячність керівництву Міністерства внутрішніх справ і Держприкордонслужби, за ініціативи і підтримки яких реалізується відомча програма забезпечення прикордонників житлом.

■ міжнародна допомога

Діагностика стане кращою

Одеський клінічний госпіталь Держприкордонслужби отримав від Уряду Канади новітню цифрову рентгенологічну систему «CALYPSO». Передача обладнання відбулася в рамках спільного проекту міжнародної технічної допомоги «Посилення безпеки кордонів України».

Олександр ЯКОВЕНКО

В урочистостях взяли участь Голова Служби Віктор Назаренко, Надзвичайний і Повноважний Посол Канади в Україні Роман Ващук, начальник управління охорони здоров'я Адміністрації Держприкордонслужби Валентин Волоха, керівник проекту Божидар Радієвич та інші посадовці.

Після перерізання символічної стрічки Роман Ващук передав Віктору Назаренку сертифікати на медустантування.

«Ми щиро вдячні Уряду Канади за підтримку», – сказав Віктор Назаренко та додав, що завдяки допомозі стратегічних партнерів прикордонна служба забезпечує ефективну реалізацію державної політики у сфері безпеки державного рубежу.

Згодом гості мали змогу ознайомитися з роботою цифрової рентгенівської системи. Вона дозволяє проводити дослідження у горизонтальній та вертикальній площинах, а пропускна здатність вдвічі, а то й утричі вища, ніж в апарата, який функціонував у госпіталі раніше.

Водночас «CALYPSO» має чимало інших позитивних характеристик і корисних функцій, а саме – значне скорочення часу від діагностики до отримання відповіді безпосеред-

ньо пацієнтом і збереження результатів у цифровому форматі.

Прикордонні медики вже протестували нову апаратуру й дуже вражені її перевагами. Фахівці із задоволенням констатують, що якість цифрового знімка «CALYPSO» значно краща, ніж у її попередника. Це має велике значення в діагностиці, оскільки цифровий знімок дозволяє збільшувати та зменшувати зображення, залежно від поставленої мети. Крім того, система кріплення променевої

трубки надає лікарям вільний доступ до рентгенівського столу та роботи з пацієнтом, що особливо важливо при обстеженні тяжко хворих та поранених.

Загалом у рамках проекту міжнародної технічної допомоги «Посилення безпеки кордонів України» підрозділи Держприкордонслужби вже отримали від Уряду Канади допомогу на суму близько 14,3 мільйона гривень. При цьому перше надходження відбулося у серпні 2014 року.

■ пам'ять

У річницю трагедії

7 червня 2015 року під час виконання бойового завдання в акваторії Азовського моря на ворожій міні підірвався катер Морської охорони UMS – 1000. Під час вибуху загинув командир катера головний старшина Антон Маслій та цивільний, житель Маріуполя – Віталій Татар. У другу річницю цих трагічних подій у Маріупольському загоні Морської охорони вшановано пам'ять загиблих.

Мирон СИДОР

Під час ранкового шиккування та ритуалу підняття прапора Морської охорони проведено хвилину мовчання. Командир загону капітан 1 рангу Микола Сирінський проголосив коротку промову: згадав яким порядним, дисциплінованим військово-

службовцем і вимогливим командиром був Антон Маслій.

– Я пишаюся тим, що служив поряд з такою мужньою людиною. Пам'ять про Антона ніколи не згасне в наших серцях, – сказав Микола Сирінський.

Окрім цього, командир вручив кращим бійцям нагороди, які трішки із запізненням надійшли з різних відомств до Дня прикордонника.

■ вишкіл

Гартується морський спецназ

Олександр ЯКОВЕНКО

В Одесі під егідою Антитерористичного центру Служби безпеки України проведено комплексні навчально-методичні збори водолазних фахівців. Разом із представниками СБУ, Національної гвардії та Військово-Морських Сил навчання проходив і персонал відділу спеціальних дій на воді Одеського загону Морської охорони.

Протягом двох тижнів відпрацьовувалися тактика і техніка дій на воді та водних об'єктах. Зокрема, удосконалювалися виконання специфічних завдань у складі штурмової групи на борту судна під час звільнення заручників та знешкодження терористів. Також виконано стрільби на суші й під водою.

■ гарячі будні

Розшук досяг мети

Двох українців, яких розшукували правоохоронні органи України, затримали співробітники Держприкордонслужби. Обидва правопорушники прямували до Росії. У пункті пропуску «Гоптівка», що на Харківщині, зупинено особу, яка скоїла грабіж у Хмельницькій області. Подорож ще одного нашого співвітчизника, причетного до створення злочинної організації та укриття її злочинної діяльності, припинено у пункті пропуску «Катеринівка» на Сумщині.

Людмила ТКАЧЕНКО

Сепар-репортер

На Харківщині в рамках проведення операції «Кордон-2017» за 10 метрів від держкордону наряд відділу «Дергачі» затримав громадянина України, який прямував до Росії поза пунктом пропуску. У ході фільтраційних заходів чоловік зізнався про свою роботу на сепаратистські медіа. Зокрема, він здійснював зйомки бойових дій у Донецькому аеропорту та у Краматорську протягом 2014 – 2015 років, записував інтерв'ю бойовиків, в тому числі й керівника підрозділу «Сомалі» з позивним «Гіві», а також готував матеріали для різноманітних радіо та інтернет-ресурсів. Після складання адміністративних документів затриманого передано представникам СБУ. Подальшу його долю вирішить суд.

Оксана ІВАНЕЦЬ

Плантація у підвалі

Нарколабораторію, яка діяла в приватному помешканні в селищі Олександрівка, що на Одещині, викрили оперативники Південного регіонального управління Держприкордонслужби. Канабіс вирощувався у підвалі будинку. А на горіщі виявлено ящики з майже п'ятьма кілограмами марихуани. Це понад 5 тисяч доз приблизною вартістю 1 мільйон гривень. Тривають слідчі дії.

Олександр ЯКОВЕНКО

«Bospor» пришвартували

Під процесуальним керівництвом прокуратури Автономної Республіки Крим оперативні співробітники Південного регіонального управління Держприкордонслужби спільно зі спецпідрозділом Одеського прикордонного загону та слідчим відділом ГУ Нацполіції в АР Крим та Севастополі арештували судно «Bospor» (прапор Молдови). Протягом 2015–2017 років ним через закриті пункти пропуску на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим незаконно переправлено через кордон майже 100 жителів Одеської та Херсонської областей. Попередня сума оцінки арештованого майна складає близько 44,5 мільйона гривень. Подальші заходи по кримінальному провадженню тривають.

Костянтин КІЗИМ

■ марш-кидок

Інструктори ДОЗОРу (Десятого окремого загону оперативного реагування) проводять курс підготовки для колег із мобільних підрозділів інших органів охорони держрубежу за системою Прикордонного патруля США БОРТАК. У програмі занять – вогнева підготовка, спеціальна тактика і ще багато цікавого. Найбільш напружена частина вишколу – п'ятиденний курс виживання – завершилася минулого тижня. У її кульмінаційній частині – 50-кілометровому марші – взяв участь і наш кореспондент.

Володимир ПАТОЛА

Протягом п'яти днів в умовах постійного стресу, фізичних, а головне – моральних навантажень відбувається відбір кращих із кращих. На грані перевтоми та морального зламу дуже чітко видно, хто готовий здатися в екстремальній ситуації, а кого оптимізм і залізна воля робить незламним бійцем, що боротиметься до останньої можливості; хто, попри значні фізичні сили, може зійти з дистанції через непомірну гордість або дратівливість, а хто до кінця залишається командним гравцем.

Хлопці працюють в умовах перерваного сну, переносять колоди, штовхають бронетехніку, проходять спеціальні смуги перешкод і, звичайно, долають при повній викладці багатокілометрові марші. Не всі доходять до фінішу: у когось дається взнаки спортивна травма молодості, когось скопив тепловий удар, хтось не витримує болю стертих до крові ніг. Декому навпаки, попри скромні, на перший погляд, фізичні дані допомагає наполегливість, упертість, витримка і вміння переступити через себе. Тут усе вирішує характер. Як в житті. Як у бою.

Звичайно, щоби не допустити реальних травм і шкоди для здоров'я при подібних тестах «на злам» заходи безпеки мусять бути на найвищому рівні. Там, де не міг проїхати мікроавтобус, марш супроводжував квадроцикл. Усі 50 кілометрів ділив зі спецами лікар Навчального центру старший лейтенант медичної служби Ігор Федорович. Скільки хлопці не пропонували йому сісти на транспорт або хоча б покласти туди один із двох своїх рюкзаків – офіцер не погоджувався. Він зробив собі стимулюючу ін'єкцію, але залишився в строю і зі своїм вантажем, адже на випадок нештатної ситуації треба бути поряд і мати усе необхідне під рукою. Коли одного з курсантів довелося евакуювати з ознаками теплового удару – це виявилось більш ніж доречним. Але про все по порядку.

Здавалося б, щотак – пройти півсотні кілометрів для тренування військового? А якщо на плечах 18-кілограмовий рюкзак і в руках автомат? Також можливо, – скажете ви. Проте

повна картина подій є набагато цікавішою. Хлопці протягом попередніх двох днів декілька разів піднімалися по тривозі, зокрема вночі, та виконували вправи, що вимагали серйозних фізичних зусиль. Перерваний сон і робота на виснаження не були б повними без смуги перешкод, окремі ділянки якої доводилося переповзати під колючим дротом. Пронести колоду для декількох здорових чоловіків – само собою начебто не проблема. Проте у цій роботі, як ніколи, має значення дух команди. Адже ослаблення утримання хоча б одним із учасників одразу ж збільшує навантаження на всіх інших. Переміщення з місця на місце важких шин – реальне завдання, але після третьої години таких занять примушує добре думати і розраховувати сили, щоби не звалитися від втоми. В усіх випробуваннях курсанти не знають, доки триватиме завдання. Тут у них немає ані звань, ані імен, ані попередніх заслуг. Лише особистий номер, підготовка і воля до перемоги. Здатися та відмовитися можна, але бажаних зробити це, переважно, не було.

І ось, коли усе перераховане хлопці пережили, вони виходять на розминку у вигляді двадцятикілометрової «прогулянки». Звичайно, повна викладка, зброя, вимоги до запасу води. Усе як у житті. Хто не подбав про підгонку спорядження – тому ніхто не винен. Воїни, які дійшли до кінцевої точки маршруту, можуть із чистою совістю зробити декілька ковтків зі своїх майже спорожнілих гідраторів та фляг. Проте розслабитися їм рано, адже зброя після переходу вимагає чистки. Ані втомі, ані бажання якнайшвидше забути про сні не примусять справжнього спецназівця залишити без догляду свій автомат, тож просто на плаці із рюкзаків дістаються ганчірки, зубні щітки й масло...

Пролітають короткі години для особистих потреб і виявляється – ще не вечір. Лежати відпочити хлопці шикуються по команді та отримують завдання: «Викрасти з табору умовного противника два броньовані автомобілі класу Кугуар». Щоби не створювати зайвого шуму, двигуни заводити заборонено. Техніку доведеться штовхати руками. Водій працює лише кермом і натискати навіть на гальма не має права. Пристосування, блоки зі строп та роликів, інші хитрощі, що не пору-

Характер перемоги

шують режиму тиші, – захочуються. Усе, на що вистачить винахідливості. Однак на це немає часу, тож хлопці навалюються на техніку та зрушують її з місця. Скільки часу та на яку відстань доведеться штовхати машини до території, умовно контрольованої нашими силами, а не противником, де уже можна завести двигуни, вони також не знають. Маршрут вказує інструктор.

Таких пригод вистачило б, щоби потім проспати безпробудним сном декілька днів. Проте залишається невідомим, що чекає попереду, тож бійці поспішно перевіряють зброю та спорядження. Вони ще не знають, що цю ніч спатимуть відносно спокійно.

Завдання на п'ятдесяткілометровий марш – о сьомій годині ранку. На перехід дається доба, однак після її завершення будуть наступні випробування. Які – поки що невідомо. Чим швидше хлопці впораються – тим більше часу у них буде на відпочинок і підготовку. Це кульмінація. Третя доба. Хто переживе її – має гарні шанси успішно дістатися фінішу курсу.

Офіцер-інструктор із позивним «Отжим» старанно обирає в найближчих куцах матеріал, який йому підходить, і декілька хвилин вправно працює тесаком. Перед строем він з'являється з добрячим дрючком, вигнутим у верхній частині, із зачищеним від кори руків'ям.

ДЮЖЦІВ

– Усі розуміють, що це таке?

– Спосіб мотивації відстаючих? – запитують бійці, які вже знають крутий норв інструктора.

– Ні, спосіб перенести трішки навантаження з ніг на руки. Легше в дорозі з тростиною. Чи ніхто в поході не ходив?

Хвилини півтори «Отжим» пояснює, які породи дерева краще підходять, якого розміру та форми обирати гілку, щоби вона стала дійсно корисною, і дарує свій дрючок першому бажаному. У всіх ножі з собою, а дерев у лісі вистачає, та «суворий» інструктор на першому кілометрі маршруту робить ще декілька ціпків для хлопців, яким через важке споря-

дження, безумовно, не хочеться затримуватися й потім наздоганяти групу прискореним кроком. Інші справляються самі, й скоро вже добра половина колони нагадує мандрівників-пілігримів із картин минулого.

– Товаришу інструктор, я не дійду, – сумно, швидше констатує факт, аніж про щось просить, курсант з особистим номером «37». Ніхто не сміється, адже всі знають, що у хлопця ще з минулого переходу розтягнуті м'язи і сильно стерті ноги.

– Дійдеш, звичайно. Ти мені і вчора говорив щось схоже...

Перший десяток кілометрів проходимо на одному диханні. Усі розуміють, що коли під-

німеться сонце – стане важче. Замикаючим іде інструктор з позивним «Вульф». Досвідчений бойовий офіцер окрім незмінного АПС та боезапасу на поясі, несе рюкзак, значно важчий, ніж у курсантів. Як виявиться потім, там є усе, починаючи від запасу води і закінчуючи елементами альпспорядження та гамаком. З учасників маршу «Вульф» найстарший, тож іноді хтось починає хвилюватися за його здоров'я. Проте досвід і тренуваність воїна, не кажучи уже про силу волі, здатні легко дати фору молодшим колегам. І в густому лісі, і під палючим сонцем, і на гарячому піску він у своїй стихії. Завжди має рішення та пораду, жодна проблема чи ситуація не можуть застати його зненацька. Уже на перших кілометрах маршу ми покинули спроби умовити офіцера покласти свій рюкзак на квадроцикл. А під кінець марафону зрозуміли: для «Вульфа» такий перехід – не більше ніж розминка.

– Ні для кого не є новиною, що на марші має першочергове значення вода, – розповідає інструктор. – Важливо правильно визначити запас, недоторканий за будь-яких обставин. І води, і їжі, і боеприпасів. Проте коли організму не вистачає живильної вологи – він проводить перерозподіл між органами залежно від навантаження на кожен із них. Про нормальну адекватну роботу за таких умов не йдеться. Крім того, важливо вірити у себе і в команду. Якщо в людині поселяється сумнів, ця думка рано чи пізно доведе її або до свідомої відмови від подальших дій, або частіше – до фізичної проблеми, що не дозволить виконувати завдання. Зовні це може проявлятися по-різному. У таких випробуваннях кожен показує себе у повній мірі. Ми зараз чудово бачимо, хто дійсно готовий підтримати своїх товаришів і працювати на досягнення спільного результату, навіть коли дуже важко. «Супермени», добре підготовлені, якщо вони залишаються індивідуалістами, мають менше шансів, аніж вольові бійці із середніми можливостями й добре розвинутим відчуттям колективу. Один у полі не воїн. На війні виживають і перемагають команди.

Після повернення «Вульф» проведе детальний розбір помилок і дасть хлопцям низку цінних порад. А зараз, під час короткого привалу, потай спостерігаю, як він педантично фотографує на мобільний телефон рідкісну квітку. Командир, який не раз довів свою здатність ефективно знищувати ворогів, не те що не образить живу істоту, а навіть рослинку не зірве без потреби. Зрештою, чого дивуватися – це спецназ.

А тим часом, за декілька кілометрів після першого привалу, одному з бійців стає погано. Він ще може пересуватися самостійно і відмовляється зійти з дистанції. Побратими беруть його рюкзак. Група рухається і, здається, усе добре, коли до хлопця викликають лікаря. Є ознаки серйозного перегріву. Лікар надає першу

допомогу, і стає зрозуміло, що похід для воїна закінчений. Він зумів переступити через себе, проявив надзусилля й залізну волю протягом ще декількох кілометрів, коли уже, по суті, не міг іти. Хлопця прив'язують ременями до квадроцикла, який повинен домчати нас до машини медичної допомоги за декілька кілометрів. Тут для неї непрохідна ділянка. На прохання офіцерів-інструкторів сідаю на крило «залізного коня» страхувати спецназівця. Видно, що просто не втратити свідомість йому й досі важко. Друзі проводжають побратима з повагою. Через п'ятнадцять хвилин він ще не може відповісти на запитання лікаря і лише киває головою. До вечора хлопця приведуть у норму, але зараз за витрачені організмом ресурси доведеться платити.

Передбачити усе неможливо. На черговому привалі розумію, що замок-блискавка мого рюкзак розійшовся. Шукати майстерню серед лісу було б смішно, а зашивати наглухо і розпорювати кожного разу відділення із запасом води можливості немає. Однозначно проблема. Яким же було мое здивування, коли на допомогу прийшов «56-й»: дістав зі свого безрозмірного рюкзак... монтажні плоскогубці.

Задовго після двадятикілометрової відмітки хитнувся і мало не впав «37-й». Просто посередині десятикілометрової ділянки просіки, де пройти можна тільки по гарячому піску. Стрекоотять над головою коронарні розряди високовольтної лінії. І знову один із нас на межі, і знову хлопці підхоплюють його спорядження. І знову боротьба волі з виснаженням. Сонце світить у потилицю, тож косинками, запасними футболками й чим тільки можемо, захищаємо від його променів голови та шиї. Пилюка й пісок усюди. Але «37-й», який ще зранку остерегався не дійти, «дотягує» до привалу. Після двогодинного відпочинку біля озера, де хлопці мали можливість пообідати і змінити білизну, він візьме на плечі свій рюкзак і, незважаючи на розпорядження командира, більше не віддасть його побратимам, готовим прийти на допомогу, адже їм і самим нелегко.

– Пане кореспондент, а мене Ви не сфотографуєте?

– Обов'язково. Через 20 кілометрів. На фініші. Коли дійдеш. Домовилися? – Безсвідомо відповідаю «37-му», щоби якийсь його підбадьорити.

Я вже зрозумів, що тут не прийнято жаліти вголос ані себе, ані інших. Підтримувати – так, але не жаліти.

– Коли упорасешся, твоє фото точно буде в газеті.

– Домовилися, – усміхається дуже втомлено і трішки сумно, але на мить в очах з'являється іскорка прийнятого виклику.

І він таки дотримав слова. Дійшов. Довів усім, насамперед – самому собі, що дійсно може зробити неможливе. ■

■ 18 червня – День медичного працівника

Врятувати життя та повернути

Напередодні Дня медичного працівника ми зустрілися із заступником директора Департаменту – начальником управління охорони здоров'я Департаменту персоналу Адміністрації Держприкордонслужби генерал-майором медичної служби Валентином Волохою. Питань, які турбують не лише військовослужбовців, ветеранів або працівників Служби, накопилось за останній період чимало. Найбільш актуальні ми поставили Валентину Григоровичу під час розмови.

Спілкувався Андрій КУЧЕРОВ

– Як трансформувалася за останні кілька років та функціонує сьогодні система медичного забезпечення прикордонного відомства?

– Сучасні виклики змусили переглянути та вирішувати комплекс проблем, починаючи з нових підходів до організації охорони і оборони державного кордону. Це передусім стосується логістичного забезпечення, яке включає медичну складову.

Почнемо із закладів охорони здоров'я вищого рівня акредитації. У відомстві нині функціонує чотири госпіталі, які крім столиці знаходяться у Львові, Одесі та Харкові, три медико-санітарні частини та клінічний

санаторій «Аркадія». У разі необхідності цей оздоровчий заклад може оперативно перепрофілюватися в госпіталь для легкопоранених. Натомість шпиталі в столиці, Львові та Одесі приведені до функціонування в умовах особливого періоду та виконання завдань у рамках правового режиму воєнного стану.

Крім того, в органах Служби існує чимала кількість медичних пунктів. У разі зміни обстановки на базі цих підрозділів формуватимуться лікарсько-фельдшерські бригади оперативно-бойових прикордонних комендатур, мобільних застав і комендатур швидкого реагування. Вони складатимуться з лікаря, фельдшера, водія-санітара та пересуватимуться автомобілем. Завдання цих бригад – надання медичної допомоги на високопрофесійному рівні.

Хотів би зазначити, що враховуючи різні фази активності ведення бойових дій, починаючи від стабілізації та припинення вогню і закінчуючи зіткненнями на лінії розмежування, нами сформовано «дорожні карти» медичного забезпечення для кожного прикордонного загону. Цей алгоритм прописує всю вертикаль дій в тактиці та порядку надання медичної допомоги з моменту поранення до повного одужання військовослужбовця.

Необхідно сказати, що завдяки вчасно вжитим системним заходам на сьогодні не зафіксовано жодного випадку смерті прикордонників на етапах евакуації з передової до лікувального закладу. Крім того, вдалося запобігти розвитку ускладнень наслідків поранень.

– Відомо страшна цифра: 67 загиблих на Сході прикордонників. А скільки було поранено та проліковано військовослужбовців у відомчих закладах?

– На сьогодні понад 400 поранених прикордонників отримали фахову медичну допомогу у відомчих госпіталах. Основний «пік» припадає на 2014-й рік, коли проходили безпосередні бої на кордоні. Однак наші медики і сьогодні напоготові, адже ситуація на передовій непередбачувана. Необхідно також додати, що чотирнадцять найбільш тяжкопоранених прикордонників пройшли успішні курси лікування у спеціалізованих закладах Польщі, Великобританії, Ізраїлю, Німеччини, Литви та США.

Якщо ж говорити загалом, у відомчих медичних закладах мають право обслуговуватися понад 17 тисяч прикордонників, які є учасниками бойових дій. Серед них є й такі, що звільнилися у запас. Всі вони обслуговуватимуться у нас безкоштовно.

– До речі, а хто ще має право у відомчих медзакладах безкоштовно лікуватися?

– Задержавний кошт мають право обслуговуватися військовослужбовці, учасники бойових дій, працівники Служби, ветерани військової служби прикордонного відомства та члени їхніх сімей. Доречно сказати, що у відомчих закладах охорони здоров'я протягом минулого року тільки у госпіталах стаціонарно проліковано 5,8 тисячі людей. А на амбулаторно-поліклінічному прийомі побувало майже 30 тисяч осіб.

– Безумовним є той факт, що зменшення кількості тяжких поранень – це обізнаність охоронців кордону у медичній справі. Як побудовано систему навчання самодопомоги на полі бою? Наскільки активно відомство залучає міжнародний досвід у цій сфері?

– Ключовим моментом у цьому плані я б назвав напрямок «Тактична медицина», яка є компонентом військово-медичної підготовки і вивчається як окрема дисципліна. Управління охорони здоров'я свого часу розробило та включило в програму професійної підготовки персоналу відомства методичні рекомендації з тактичної медицини, які складені за єдиною програмою для всіх категорій військовослужбовців.

Наші нововведення ґрунтуються на міжнародному стандарті, який носить назву «допомога під вогнем» (care under fire). Курси з цієї тематики пройшли понад 6 тисяч прикордонників. Крім того, до відомчої програми дистанційного навчання з червня 2015 року як обов'язковий елемент включено питання надання домедичної допомоги.

Також на кафедрі логістики інженерно-технічного факультету Національної академії Держприкордонслужби впроваджено навчальну дисципліну «Тактична медицина». Вона ґрунтується на «Методичних розробках з надання долікарської допомоги в польових умовах в секторі обстрілу». Цей курс прослухали курсанти, офіцери-слухачі І факультету та військовослужбовці, призвані свого часу по мобілізації.

Необхідно додати, що два роки тому до дисциплін, які вивчаються у Навчальному центрі імені Ігоря Момота, введено новий предмет – тактичну медицину. Відповідну навчальну програму пройшли понад 700 курсантів. У цьому ж закладі проведено підготовку прикордонників мобільних підрозділів за участі інструкторів ізраїльсько-грузинсько-американського центру підготовки «Патріот». А у жовтні 2015 року на базі Навчального центру проводилися спільні практичні заняття з інструкторами збройних сил Великобританії. Тренінг проходив у рамках військового співробітництва та обміну досвідом проведення миротворчих операцій з навчальним курсом першої медичної допомоги.

Крім того, волонтери громадської організації «Захист Патріотів» протягом 2014–2016 років за програмою «Допомога під вогнем» додатково підготували понад 2200 воїнів-прикордонників. Ця організація

здоров'я

також передала в органи охорони кордону, насамперед у бойові підрозділи на лінії розмежування Луганської, Донецької областей та Маріуполя, 1454 медичних аптечки стандарту НАТО.

Другий важливий компонент полягає у тому, що усі, без винятку, військовослужбовці, які виконують завдання з охорони ділянок державного кордону повністю забезпечені індивідуальними медичними засобами. У цей набір входять два перев'язувальних індивідуальних пакети. Причому один із них з прогумованою оболонкою, джгутом кровоспинним та знеболювальним засобом у шприц-тюбіку (бутарфанолу або тартрат/налбуфін) і засобом для індивідуального знезараження води «Аква-табс». А медичні працівники у своєму арсеналі мають тактичні рюкзаки або медичні сумки, укомплектовані у тому числі й кровоспинним засобом «ЦЕЛОКС гранули» або спеціальним Z-складеним гемостатичним матеріалом.

Необхідно також додати, що Служба постійно формує необхідний резерв медичного майна, передусім індивідуальних засобів медичного захисту задля готовності сил і засобів медичної служби.

Підбиваючи підсумки, необхідно зазначити, що за рахунок активної співпраці з волонтерськими та громадськими організаціями до занять з військово-медичної підготовки та курсів з тактичної медицини було залучено понад п'ять тисяч осіб із числа персоналу Служби.

– Ви говорили про навчальні програми для персоналу. А як удосконалюють свої знання, враховуючи сучасні виклики, медики?

– Ми використовуємо будь-яку можливість, аби лікарі-прикордонники мали можливість ознайомитися з новітніми медичними технологіями, отримати нові знання, щоб надалі впроваджувати передовий досвід і сучасні стандарти лікування та реабілітації поранених.

За останні кілька років п'ятдесят лікарів-прикордонників побували на стажуванні у передових медичних закладах США, Ізраїлю, Австрії, Польщі та Франції. Крім того, ще понад 220 лікарів та більше 110 медсестер мали змогу підвищити професійний рівень на базі навчальних закладів Національної Академії медичних наук та Міністерства оборони України. Наш медперсонал постійно бере участь у міжнародних тренінгах, семінарах з актуальних питань медичного забезпечення та лікування.

– Валентине Григоровичу, лікарі-прикордонники є серед тих, кого представляють до державних нагород.

– У ці дні згадують події трирічної давнини, коли йшла оборона Луганського прикордонного загону. Справедливо зауважують, що на той час це був останній острівець української влади в цьому місті. Серед його захисників була й майор медичної служби Вікторія Черкасова. Згодом, відповідно до Указу Президента, Вікторію Олексіївну було нагороджено орденом «За мужність» III ступеня. Сьогодні вона продовжує службу у Харківському прикордонному загоні. До цієї ж нагороди у грудні 2014 року було представлено й підполковника медичної служби Віктора Житкевича, який на той час провадив службу у Чернігівському прикордонному загоні.

Медаллю «За військову службу Україні» нагороджені старший ординатор лікар-анестезіолог Центрального клінічного госпіталю підполковник медичної служби Віктора Худяков, майор медичної служби Вікторія Шкир, яка проходить службу у Луганському прикордонному загоні та медична сестра столичного госпіталю Лариса Мельник.

Також чималу групу медиків нагороджено медаллю «Захиснику Вітчизни». Зокрема, прапорщики Оксана Тимошенко та Олена Каракай удостоєні цієї нагороди з нагоди Дня прикордонника, який ми нещодавно відзначили.

Загалом протягом останніх трьох років 13 медиків-прикордонників відмічені державними нагородами.

– На початку року уряд Японії передав столичному шпиталю сучасне діагностичне обладнання. Однак це був не перший випадок, коли прикордонному відомству передавалося дороговартісне устаткування.

– Міжнародні партнери надають прикордонному відомству суттєву допомогу у сфері медичного забезпечення. Зокрема, за сприяння уряду Німеччини сучасними реанімаційними комплексами обладнано наш вертоліт і три санітарні автомобілі. Також Федеральна поліція ФРН передала Центральному клінічному госпіталю два сучасних реанімобілі. Таке ж авто Краківська станція швидкої допомоги презентувала Львівському госпіталю.

За сприяння Уряду Японії та Офісу проектної підтримки ООН в Україні Центральному клінічному госпіталю мину-

лого року закуплено комп'ютерний томограф, цифрову рентгенівську систему та відеоендоскопічний комплект. Бюджет проекту склав суму понад 22 мільйони гривень.

Крім того, Уряд Канади передав Службі рентгенівську цифрову систему «Calypso», ультразвукову діагностичну систему «Vino M80» та ЛОР-комбайн «AtmosS61». Окремо закуплено для наших потреб одну тисячу аптечок різної комплектації. Загальна вартість допомоги склала 11 мільйонів гривень.

Загалом забезпечення органи охорони кордону лікарськими засобами та виробами медичного призначення здійснюється на основі поєднання централізованого та децентралізованого постачання і багатоканальних джерел у вигляді гуманітарної й благодійної допомоги та надання платних послуг.

– Валентине Григоровичу, після того як Служба тимчасово втратила здравниці в Криму, на балансі відомства залишилися лише клінічний санаторій «Аркадія». Водночас зростає кількість тих, хто потребує спеціалізованої допомоги та санаторного лікування. Як відомство виходитиме з ситуації?

– Так, потреби відомства у спеціалізованій допомозі не зменшуватимуться. Наприклад, минулого року у відомчих медичних установах виконано 4,7 тисячі хірургічних операцій, з яких 68 відсотків складних і майже 8 – невідкладних. Крім того, упродовж 2016 року в клінічному санаторії «Аркадія» та багатопрофільних санаторіях інших відомств оздоровлено 939 осіб. Кожен другий з цього числа – учасник бойових дій.

Тому на порядку денному гостро стоїть питання розширення нашої медичної бази. Так, у Східному регіональному управлінні активно триває робота з розгортання та забезпечення функціонування першої черги госпіталю, розташованого в Харкові. У столичному шпиталі відкрито нейрохірургічне відділення, а у клінічному санаторії «Аркадія» – відділення медичної реабілітації. Там же зовсім недавно почала функціонувати грязеводолікарня.

Крім того, щоб розширити спектр медичних послуг, наприкінці минулого року постановою Уряду до сфери управління прикордонного відомства передано санаторій «Немирів». Сьогодні він лише розпочинає писати власну біографію як санаторій «Немирів-прикордонник». Проте невдовзі,

після проведення всіх підготовчих заходів, він почне функціонувати на повну потужність.

Також хочу зазначити, що днями Розпорядженням Кабінету Міністрів у сферу правління Адміністрації Держприкордонслужби передано санаторій «Пролісок-Моршин», який знаходиться у Львівській області. І на цьому, хочу запевнити всіх, наша робота не зупинятиметься.

– Які завдання ставить перед прикордонними медиками командування? Які проблеми вирішуватимуться найближчим часом?

– Ми продовжуємо працювати над завданнями з удосконалення організації медичного забезпечення та формування вертикалі медичного захисту персоналу. Серед першочергових завдань – забезпечення доступу до гарантованого державою рівня медичної допомоги та покращення якості послуг. Також відомство продовжить нарощувати матеріально-технічні бази клінічних госпіталів, медико-санітарних частин і створюватиме постійний резерв медичного майна.

Інший блок завдань – матеріально-технічне забезпечення. Ми продовжимо комплектування медичних підрозділів апаратурою та технікою подвійного призначення, а також сучасним діагностичним і санітарно-технічним обладнанням на модульній основі, що забезпечує їх автономність і мобільність. Під особливим контролем перебуватиме підготовка медичних фахівців за державним замовленням, інтеграція відомчої системи охорони здоров'я в єдиний медичний простір держави з обов'язковим збереженням елементів безпекової складової.

– Що Ви хочете побажати прикордонним лікарям напередодні професійного свята?

– Головне – хочу подякувати кожному з прикордонних медиків за ту роботу, яку вони щоденно виконують на своєму місці. Незважаючи на день або ніч, подекуди не в зовсім комфортних умовах, але кожен вкладає свій досвід, знання та частинку душі заради здоров'я пацієнта. І це не порожні слова: із загальної кількості поранених прикордонників без зміни категорії придатності повернуто до строю 85 відсотків персоналу. Саме за цими сухими цифрами відображається сутність нашої роботи – врятувати життя та повернути прикордонника здоровим у родину й на службу. ■

■ ПОГОНИ

від 29 травня 2017 року № 525-0с
підполковник
по Східному РУ ДПСУ
майору **ЛЄВЕНЦОВУ Олександр Сергійовичу**
по Північному РУ ДПСУ
майору **ДАНИЛЮКУ Андрію Ігоревичу**
майору **ТУДОРОВІЙ Світлані Василівні**

від 06 червня 2017 року № 549-0с
підполковник
по Адміністрації Державної прикордонної служби України
майору **БОЙЧУКУ Роману Володимировичу**

■ БЛАГОДІЙНІСТЬ

Чотирилапе поповнення

Кінологічна спілка України передала Державній прикордонній службі десять собак службових порід. Захід відбувся в рамках благодійної акції, яка триває вже майже чотири роки.

Сергій ПОЛЩУК

Цього разу десять німецьких вівчарок прикордонникам передано із розплідника «SOFIEVSKAYA ZEMLYA», який знахо-

по Північному РУ ДПСУ
майору **КОРЕНІВСЬКОМУ Юрію Михайловичу**
по Азово-Чорноморському РУ ДПСУ
майору **РАБІНОВИЧУ Євгену Феліксівичу** з 4 червня 2017 року
майор
по 10 мобільному прикордонному загону
Державної прикордонної служби України
капітану **БАТРАКУ Володимиру Олександровичу** з 3 червня 2017 року
майор юстиції
по Центральному клінічному госпіталю
Державної прикордонної служби України
капітану юстиції **ЯРЕСЬКУ Андрію Володимировичу** з 3 червня 2017 року
Управління кадрового менеджменту АДПСУ

диться в Умані. За словами власника собак Василя Мимрука, він пишається тим, що його вихованці пішли служити та захищати український кордон. За вівчарками прибули представники кінологічного центру, які в спеціальному обладнаному транспорті перевезуть їх у Великі Мости. Після тренувань і вивчення навчальних програм, чотирилапі вихованці служитимуть українському народові, охороняючи вітчизняні кордони.

Слід додати, що за останні кілька років Кінологічна спілка України передала Державній прикордонній службі понад 80 собак службових порід.

■ ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ!

Командування та колектив Південного регіонального управління щиро вітають з Днем народження іменинників червня: полковника **ШВИДКОГО Дениса Анатолійовича**, підполковників – **ЯКОВЕНКА Олександра Владиславовича**, **МЯКШИНА Сергія Олександровича**, **СКАВРОНСЬКОГО В'ячеслава Станіславовича**, **СОКОЛОВА Євгена Олександровича**, **ШИДЛЮХА Олександра Володимировича** та капітана 2 рангу **НЕЧИПОРУКА Юрія Івановича**.

Бажаємо іменинникам міцного здоров'я, щастя, родинного затишку, здійснення всіх

мрій і задумів, наснаги та успіхів у службі й повсякденній праці!

Командування, особовий склад Одеського загону Морської охорони та колектив ветеранів моряків-прикордонників щиро вітає з 80-річним ювілеєм капітана 1 рангу у відставці **КУРЧЕВСЬКОГО Юрія Порфирійовича**.

Зичимо міцного здоров'я, благополуччя та добрих друзів!

Хай доля й надалі буде прихильною до Вас, даруючи радість життя!

■ ОГолошення

Посвідчення «Ветеран військової служби» серії ПВ №002051 від 11.03.2017 старшого прапорщика запаса Савченка Ігоря Петровича та серії ПВ №002052 від 14.03.2017 прапорщика запаса Лисова Андрія Володимировича, видані Адміністрацією Держприкордонслужби, вважати недійсними.

■ проба пера

Про прикордонників

Красива в нас земля – то рідна Україна!
Люблю безмежно я її ліси, поля й долини.
Цю землю тато береже,
матуся теж допомагає
І я чекаю їх завжди, і ними я пишаюсь!

Хай буде мир на цій землі,
Хай будуть діти всі здорові
І мирно житимуть усі
В своїй сім'ї щасливій!

Катерина РЕМІННА, 9 років,
м. Суми

■ новодрук

«Тендітна сила»

Презентація нової чудової книги з такою назвою відбулася минулого тижня у бібліотеці імені Миколи Реріха в Києві. Автор збірки – Тетяна Яровицина.

Володимир ПАТОЛА

Чудові, по жіночому чуттєві і водночас надзвичайно сильні патріотичні вірші, написані не лише талановито, але й на дуже високому мистецькому та професійному рівні. Книжка вийшла друком у видавництві «Смолоскип».

Власне, Таня живе, як і пише. Це тендітна і дуже скромна жінка, але її сили духу та характеру вистачає і на сім'ю, і на роботу,

а також на те, щоб згуртувати навколо себе цілу плеяду яскравих митців сучасної української поезії й музики, а ще на волонтерську діяльність і на дуже багато інших речей.

Під час презентації в залі не було вільного місця. Зібралися друзі, близькі автора, однодумці та поціновувачі літератури, ветерани і батьки військовослужбовців, які зараз захищають Україну в зоні АТО. Були серед присутніх і прикордонники. Бойовий офіцер, волонтер, автор і виконавець пісень В'ячеслав Куцрієнко, який уже третій рік постійно дає концерти на передовій, виконав декілька пісень на вірші Тетяни. Ці твори уже давно підтримують хлопців в окопах та на позиціях, а тепер вони увіковічені ще й у книзі.

Проте, найкраще представлення поета – його твори. Пропонуємо вашій увазі один із віршів Тетяни Яровициної, який також став текстом чудової пісні.

Україна – це вибір:
чи – сином землі, чи – ніким.
Україна – це МИ,
а не поділ на Я і Край-Мене.
Україна – це мур,
що стоять сотні років.
Україна – це світ
не відкритий, тому –
незбагнений.

Україна – це вчинок.
Це – сум відчайдушних вагань:
другу допомогти,
а чи досі незаній людині.
Хто це не зрозумів?!
Україна – це дар, а не дань.
Будьмо віддані їй,
«небезпечній» своїй Україні!

Україна – це дух.
Це – війною надірвана плоть.
Україна – це кров
з найріднішої свіжої рани.

Україна – це біль.
Біль, який доведеться збороть.
І ніяких «але ж...»!
Бо інакше – країни не стане.

Україна – це дім,
до якого не стелено шлях.
Україна – це Крим,
і Донбас, і Полісся, й Карпати.
Україна – це мати
з обличчям в гірких ручаях.
Це – маленьке дитя
на долонях у тата-солдата.

Україна – це безмір
юнацьким очам осяйним.
Це – ядучо-тривке
відчуття наджорсткої провини,
потіл в грудях батьків...

Так вже сталося –
нам жити із ним.
Бо без нього – немає
ні нас, ані в нас – України.

Тетяна ЯРОВИЦИНА

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

Прикордонник
України

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Костянтин ПЯСЕЦЬКИЙ

Заступник
головного редактора
Андрій ГЕРАСИМКІВ

Черговий по номеру
Андрій КУЧЕРОВ

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15
Замовлення: **54561**
Наклад: **6300 прим.**

З питань розміщення реклами звертатися у відділ медіа-проектів та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 239-84-75

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтинська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@dpsu.gov.ua
kordo@ukr.net